ЕВРОПЕЙСКА
КОМИСИЯ

Брюксел, 31.3.2020 г.
COM(2020) 124 final

2020/0048 (NLE)

Предложение за

РЕШЕНИЕ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ НА СЪВЕТА

за даване на разрешение на Италия да прилага специална мярка за дерогация от член 285 от Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност

ОБЯСНИТЕЛЕН МЕМОРАНДУМ

В съответствие с член 395, параграф 1 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 г. относно общата система на данъка върху добавената стойност[1] („Директивата за ДДС“) Съветът, като действа с единодушие по предложение на Комисията, може да разреши на всяка държава членка да прилага специални мерки за дерогация от разпоредбите на посочената директива с цел да се опрости процедурата за събиране на ДДС или да се предотвратят някои форми на отклонение от данъчно облагане или избягване на данъци.

С писмо, заведено в Комисията на 26 юли 2019 г., Италия поиска разрешение да продължи да освобождава от ДДС до 31 декември 2022 г. данъчно задължените лица, чийто годишен оборот е под определен праг, съгласно предвиденото в член 285 от Директивата за ДДС; да увеличи този праг от 65 000 EUR на 100 000 EUR; да започне, наред с това, да прилага задължителен режим за електронно фактуриране по отношение на засегнатите данъчно задължени лица; и да увеличи на 130 000 EUR прага за доброволчески организации и асоциации за социален напредък.

В съответствие с член 395, параграф 2 от Директивата за ДДС, с писмо от 20 септември 2019 г. Комисията информира останалите държави членки за отправеното от Италия искане. С писмо от 23 септември 2019 г. Комисията уведоми Италия, че разполага с цялата информация, която смята за необходима за разглеждане на искането.

По-късно, в резултат на неформални обсъждания с компетентните служби на Комисията и на нови политически оценки на национално равнище, Италия реши да промени първоначалното си искане с писмо, изпратено на 26 ноември 2019 г. и заведено в Комисията на 5 декември 2019 г.

С това писмо Италия пожела да оттегли искането си за увеличаване на прага за освобождаване от 65 000 EUR на 100 000 EUR, като обясни, че то се е основавало на национална разпоредба, която е в процес на отмяна. В замяна Италия изрази желанието си да запази настоящия праг от 65 000 EUR, който е съвместим с режима на единна ставка за данъкоплатците в областта на прякото данъчно облагане. Освен това Италия пожела да оттегли искането си във връзка с прага от 130 000 EUR за доброволчески организации и асоциации за социален напредък, тъй като този праг е свързан с мерки от областта на прякото данъчно облагане, които все още не са в сила. Италия си запази правото да изпрати повторно своето искане веднага щом въпросните мерки влязат в сила. В допълнение, след като в рамките на Съвета по икономически и финансови въпроси (ECOFIN) от 8 ноември 2019 г. държавите членки дадоха своето одобрение за предложението на Комисията за нови правила за опростяване във връзка с ДДС за малките предприятия[2], което бе прието на 18 февруари 2020 г. и ще влезе в сила на 1 януари 2025 г.[3], Италия поиска удължаването на срока на действие на мярката за дерогация да изтече на 31 декември 2024 г.

---

1 ОВ L 347, 11.12.2006 г., стр. 1.

2 Предложение за Директива на Съвета за изменение на Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност по отношение на специалния режим за малките предприятия (COM(2018) 21 final).

3 Директива (ЕС) 2020/285 на Съвета от 18 февруари 2020 г. за изменение на Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност по отношение на специалния режим за малките предприятия и Регламент (ЕС) № 904/2010 относно административното сътрудничество и обмена на информация за целите на наблюдението на правилното прилагане на специалния режим за малките предприятия (ОВ L 62, 2.3.2020 г., стр. 13).

В съответствие с член 395, параграф 2 от Директивата за ДДС, с писмо от 10 декември 2019 г. Комисията информира останалите държави членки за поправката на първоначално отправеното от Италия искане. С писмо от 11 декември 2019 г. Комисията уведоми Италия, че разполага с цялата информация, която смята за необходима за разглеждане на искането.

1. КОНТЕКСТ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

• Основания и цели на предложението

В дял XII, глава 1 от Директивата за ДДС се предвижда възможността държавите членки да прилагат специален режим за малките предприятия, който включва възможността данъчно задължените лица, чийто годишен оборот е под определен размер, да бъдат освободени от ДДС. Данъчно задължените лица, обхванати от това освобождаване, не са длъжни да начисляват ДДС върху извършваните от тях доставки и следователно не може да приспадат ДДС за получаваните от тях доставки.

Възможността за прилагане на специални правила за ДДС, в т.ч. освобождавания и прагово освобождаване, бе въведена за първи път с член 14 от Директива 67/228/ЕИО на Съвета[4]. На държавите членки, които не използваха възможността за избор, предвидена съгласно посочената разпоредба, впоследствие беше разрешено, съгласно член 24, параграф 2, буква б) от Директива 77/388/ЕИО[5], понастоящем преработен като член 285, първа алинея от Директивата за ДДС, да освобождават от ДДС само данъчно задължените лица, чийто годишен оборот е не по-висок от 5000 EUR или тяхната равностойност в националната валута.

Италия никога не се възползва от възможността, предвидена в член 14 от Директива 67/228/ЕИО на Съвета. През 2007 г. тя поиска разрешение да въведе мярка за дерогация от член 285, първа алинея, за да освободи от ДДС данъчно задължените лица, чийто годишен оборот не е по-висок от 30 000 EUR. Причина за искането бе структурата на италианската икономика — обхващаща множество микропредприятия с много малко на брой служители — както и желанието на Италия да опрости задълженията във връзка с ДДС за малките предприятия и да облекчи събирането на ДДС за националната данъчна администрация. По силата на Решение 2008/737/ЕО на Съвета[6] бе дадено разрешение да се прилага мярката за дерогация до 31 декември 2010 г. Мярката бе с незадължителен характер и на малките предприятия беше позволено да изберат общия режим за ДДС.

Впоследствие на Италия беше разрешено — с Решение за изпълнение 2010/688/ЕС на Съвета[7] — да удължи до 31 декември 2013 г. срока на действие на мярката за

---

[4] Втора директива 67/228/ЕИО на Съвета от 11 април 1967 г. за хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота — структура и процедури за прилагане на общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ 71, 14.4.1967 г., стр. 1303).

[5] Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 г. за хармонизирането на законодателствата на държавите членки, свързани с данъците върху оборота – Обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа (ОВ L 145, 13.6.1977 г., стр. 1).

[6] Решение 2008/737/ЕО на Съвета от 15 септември 2008 г. относно даване на разрешение на Италианската република да въведе мярка за дерогация от член 285 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 249, 18.9.2008 г., стр. 13).

[7] Решение за изпълнение 2010/688/ЕС на Съвета от 15 октомври 2010 г. за даване на разрешение на Италианската република да продължи да прилага специална мярка за дерогация от член 285 от Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 294, 12.11.2010 г., стр. 12).

дерогация, след това до 31 декември 2016 г. — с Решение за изпълнение 2013/678/ЕС на Съвета[8], с което беше увеличен и максималният праг на освобождаването — от 30 000 EUR на 65 000 EUR. Последно срокът на действие на мярката за дерогация беше удължен до 31 декември 2019 г. с Решение за изпълнение (ЕС) 2016/1988 на Съвета[9].

Настоящото (редактирано) искане на Италия за ново удължаване на срока на действие на мярката за дерогация до 31 декември 2024 г., без да се увеличава настоящият праг от 65 000 EUR (или друга по-висока стойност, която е еквивалентна на този праг в реално изражение), почива на същите основания като представените в предходните искания.

Италия поддържа становището, че малките и средните предприятия, и по-специално микропредприятията имат решаваща роля в нефинансовия стопански сектор на нейната икономика — както за създаване на добавена стойност, така и за осигуряване на работни места. Предвид непропорционално високите разходи, които тези предприятия понасят за спазване на изискванията за ДДС в сравнение с големите предприятия, както и факта, че те продължават да търпят последиците от икономическата криза, Италия твърди, че мярката за дерогация представлява значителен стимул за тях да започнат и да консолидират своята икономическа дейност.

В това отношение се подчертава, че отражението на мярката за дерогация върху данъчните приходи, събирани на етапа на крайното потребление, ще бъде пренебрежимо малко, докато нейното въздействие ще е значително и ще се изрази в опростяване както на данъчните задължения за засегнатите данъчно задължени лица, така и на процедурата за събиране на ДДС за данъчната администрация. Подчертава се, че мярката засяга 1 332 000 данъчно задължени лица, съставляващи 25 % от данъчно задължените лица, които потенциално имат право да се възползват от нея. По оценка на Италия общият размер на намалението на приходите възлиза на 385,7 милиона евро.

Въз основа на предоставената от Италия информация е ясно, че искането за удължаване на срока на мярката за дерогация цели малките предприятия да бъдат освободени от голяма част от задълженията им във връзка с ДДС при обичайния режим за облагане с ДДС, като наред с това се намали тежестта за данъчната администрация, свързана със събирането на данъка и извършването на ревизии на малките предприятия. Така данъчната администрация би могла да съсредоточи дейностите си по извършване на контрол върху по-големите данъчно задължени лица. Затова мярката за дерогация е в съответствие с целите, заложени в член 395, параграф 1, първа алинея от Директивата за ДДС, с който на държавите членки се позволява да въвеждат специални мерки за дерогация от разпоредбите на същата директива с цел опростяване на процедурата за събиране на ДДС. В този контекст се изтъква отново, че мярката е и ще продължи да бъде незадължителна за данъчно задължените лица, които имат право да изберат общия режим за ДДС.

---

[8] Решение за изпълнение 2013/678/ЕС на Съвета от 15 ноември 2013 г. за даване на разрешение на Италианската република да продължи да прилага специална мярка за дерогация от член 285 от Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 316, 27.11.2013 г., стр. 35).

[9] Решение за изпълнение (ЕС) 2016/1988 на Съвета от 8 ноември 2016 г. за изменение на Решение за изпълнение 2013/678/ЕС за даване на разрешение на Италианската република да продължи да прилага специална мярка за дерогация от член 285 от Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 306, 15.11.2016 г., стр. 11).

Както бе обосновано от Италия, не се очаква мярката за дерогация да окаже значително въздействие върху общия размер на нейните данъчни приходи, събирани на етапа на крайното потребление, нито да окаже отрицателно въздействие върху собствените ресурси на Съюза, формирани от ДДС. Следователно изглежда, че мярката за дерогация е в съответствие с член 395, параграф 1, втора алинея от Директивата за ДДС.

Предвид гореизложеното и с оглед на факта, че правната уредба на ЕС и фактическото положение са останали непроменени, исканото удължаване на срока на действие на мярката за дерогация изглежда обосновано. Поради това се предлага искането на Италия да бъде удовлетворено.

По начало дерогациите се разрешават за ограничен период, за да може да се прецени дали мярката за дерогация продължава да е подходяща и ефективна. Освен това, както бе посочено по-горе, разпоредбите на членове 281—294 от Директивата за ДДС, уреждащи специалния режим за малките предприятия, неотдавна са били преразгледани. Съгласно новата директива за по-прости правила на ДДС за малките предприятия[10] се изисква най-късно до 31 декември 2024 г. държавите членки да приемат и публикуват законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими за спазването на новите правила. Държавите членки са длъжни да започнат да прилагат посочените разпоредби от 1 януари 2025 г.

Поради това е подходящо на Италия да се разреши да прилага мярката за дерогация до 31 декември 2024 г. Въпреки това, тъй като Комисията ще приеме решението за разрешаване на мярката за дерогация след изтичането на срока на действие на Решение за изпълнение (ЕС) 2016/1988 на Съвета (т.е. след 31 декември 2019 г.), с настоящото предложение не може да се удължи срокът на мярката за дерогация, разрешена с посоченото решение.

- **Съгласуваност с действащите разпоредби в тази област на политиката**

Мярката за дерогация е в съгласие с философията на новата директива за изменение на членове 281—294 от Директивата за ДДС, уреждащи специалния режим за малките предприятия, приета на 18 февруари 2020 г. в резултат на плана за действие във връзка с ДДС[11], и има за цел да създаде съвременен, опростен режим за тези предприятия. По-конкретно то има за цел да се намалят разходите за спазване на изискванията за ДДС, да се намали нарушаването на конкуренцията на национално и съюзно равнище, да се ограничи отрицателното въздействие на т.нар. „ефект на прага“ и да се улесни спазването на нормативните разпоредби от страна на предприятията, както и мониторинга от страна на данъчните администрации.

Освен това прагът от 65 000 EUR е в съответствие с новата директива, доколкото тя позволява на държавите членки да определят праг за годишния оборот, изискван за освобождаване от ДДС, не по-висок от 85 000 EUR (или равностойността в националната валута).

Подобни дерогации — за освобождаване от ДДС на данъчно задължените лица, чийто годишен оборот е под определен праг, съгласно предвиденото в член 285 от

[10] Вж. бележка под линия 3.

[11] Съобщение на Комисията до Европейския парламент, Съвета и Европейския икономически и социален комитет относно план за действие във връзка с ДДС – Към единно пространство на ЕС по отношение на ДДС – Време за избор (COM(2016) 148 final).

Директивата за ДДС — са предоставени и на други държави членки. Малта[12] има разрешение да прилага праг от 20 000 EUR; Нидерландия[13] — праг от 25 000 EUR; Люксембург[14] — праг от 35 000 EUR; Полша[15], Естония[16] и Латвия[17] — праг от 40 000 EUR; Хърватия[18] и Литва[19] — праг от 45 000 EUR; Унгария[20] — праг от 48 000 EUR; Словения[21] — праг от 50 000 EUR; а Румъния[22] — праг от 88 500 EUR;

Както вече бе изтъкнато, дерогациите от Директивата за ДДС следва винаги да са ограничени във времето, за да може да бъде оценено тяхното въздействие. Удължаването на срока на действие на мярката за дерогация до 31 декември 2024 г., поискано от Италия, е съгласувано с изискванията на новата директива за по-прости правила за ДДС за малките и средните предприятия. В тази директива се предвижда, че от 1 януари 2025 г. държавите членки са длъжни да започнат да прилагат националните разпоредби, които те трябва да приемат, за да се съобразят с нея.

---

12 Решение за изпълнение (ЕС) 2018/279 на Съвета от 20 февруари 2018 г. за предоставяне на разрешение на Малта да прилага специална мярка за дерогация от член 287 от Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 54, 24.2.2018 г., стр. 14).

13 Решение за изпълнение (ЕС) 2018/1904 на Съвета от 4 декември 2018 г. за предоставяне на разрешение на Нидерландия да въведе специална мярка за дерогация от член 285 от Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 310, 6.12.2018 г., стр. 25).

14 Решение за изпълнение (ЕС) 2019/2210 на Съвета от 19 декември 2019 г. за изменение на Решение за изпълнение 2013/677/ЕС за предоставяне на разрешение на Люксембург да въведе специална мярка за дерогация от член 285 от Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 332, 23.12.2019 г., стр. 155).

15 Решение за изпълнение (ЕС) 2018/1919 на Съвета от 4 декември 2018 г. за изменение на Решение 2009/790/ЕО за даване на разрешение на Република Полша да приложи мярка за дерогация от член 287 от Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 311, 7.12.2018 г., стр. 32).

16 Решение за изпълнение (ЕС) 2017/563 на Съвета от 21 март 2017 г. за даване на разрешение на Република Естония да прилага специална мярка за дерогация от член 287 от Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 80, 25.3.2017 г., стр. 33).

17 Решение за изпълнение (ЕС) 2017/2408 на Съвета от 18 декември 2017 г. за предоставяне на разрешение на Република Латвия да прилага специална мярка за дерогация от член 287 от Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 342, 21.12.2017 г., стр. 8).

18 Решение за изпълнение (ЕС) 2017/1768 на Съвета от 25 септември 2017 г. за даване на разрешение на Република Хърватия да въведе специална мярка за дерогация от член 287 от Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 250, 28.9.2017 г., стр. 71).

19 Решение за изпълнение (ЕС) 2017/1853 на Съвета от 10 октомври 2017 г. за изменение на Решение за изпълнение 2011/335/ЕС за даване на разрешение на Република Литва да прилага мярка за дерогация от член 287 от Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 265, 14.10.2017 г., стр. 15).

20 Решение за изпълнение (ЕС) 2018/1490 на Съвета от 2 октомври 2018 г. за даване на разрешение на Унгария да въведе специална мярка за дерогация от член 287 от Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 252, 8.10.2018 г., стр. 38).

21 Решение за изпълнение (ЕС) 2018/1700 на Съвета от 6 ноември 2018 г. за изменение на Решение за изпълнение 2013/54/ЕС за предоставяне на разрешение на Република Словения да въведе специална мярка за дерогация от член 287 от Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 285, 13.11.2018 г., стр. 78).

22 Решение за изпълнение (ЕС) 2017/1855 на Съвета от 10 октомври 2017 г. за предоставяне на разрешение на Румъния да прилага специална мярка за дерогация от член 287 от Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 265, 14.10.2017 г., стр. 19).

Следователно предложената мярка е съгласувана с разпоредбите на Директивата за ДДС.

Съгласуваност с други политики на Съюза

В своите годишни работни програми Комисията неотменно подчертава необходимостта от по-прости правила за малките предприятия. В тази връзка в работната програма на Комисията за 2020 г.[23] се посочва „*специална стратегия за МСП, която ще улесни работата, разрастването и разширяването на дейността на малките и средните предприятия*“. Мярката за дерогация е в съответствие с тези цели, доколкото са засегнати данъчните правила. Тя е най-вече в съответствие с работната програма на Комисията за 2017 г.[24], в която се посочва конкретно ДДС, като се изтъква, че административната тежест във връзка с изискванията за ДДС за малките предприятия е голяма, а техническите нововъведения поставят нови предизвикателства пред ефективното събиране на данъка, поради което е нужно ДДС да се опрости за малките предприятия.

Мярката е в съответствие и със стратегията за единния пазар от 2015 г.[25], в която Комисията се ангажира да помогне на малките и средните предприятия да се развиват, наред с другото, като намали административните тежести, които им пречат да се възползват в пълна степен от единния пазар. Тя следва и философията на съобщението на Комисията от 2013 г. „План за действие „Предприемачество 2020 г.“ Възраждане на предприемаческия дух в Европа“[26], в което се подчертава необходимостта да се опрости данъчното законодателство за малкия бизнес.

И накрая, мярката е в съответствие с политиките на Съюза по отношение на малките и средните предприятия, изложени в Съобщението от 2016 г. относно стартиращите предприятия[27], както и в съобщението от 2008 г. „Мисли първо за малките!“ — „Small Business Act“ за Европа“[28], в което държавите членки бяха призовани да вземат предвид характерните особености на МСП, когато съставят законодателство, и да опростят съществуващата нормативна уредба.

2. ПРАВНО ОСНОВАНИЕ, СУБСИДИАРНОСТ И ПРОПОРЦИОНАЛНОСТ

---

23 Съобщение на Комисията до Европейския парламент, Съвета, Европейския икономически и социален комитет и Комитета на регионите — Работна програма на Комисията за 2020 г. — Съюз с по-големи амбиции (COM(2020) 37 final).

24 Съобщение на Комисията до Европейския парламент, Съвета, Европейския икономически и социален комитет и Комитета на регионите — Работна програма на Комисията за 2017 г. (COM(2016) 710 final).

25 Съобщение на Комисията до Европейския парламент, Съвета, Европейския икономически и социален комитет и Комитета на регионите „Осъвременяване на единния пазар: повече възможности за гражданите и предприятията“ (COM(2015) 550 final).

26 Съобщение на Комисията до Европейския парламент, Съвета, Европейския икономически и социален комитет и Комитета на регионите, План за действие „Предприемачество 2020 г.“ Възраждане на предприемаческия дух в Европа (COM(2012) 795 final).

27 Съобщение на Комисията до Европейския парламент, Съвета, Европейския икономически и социален комитет и Комитета на регионите „Новите европейски лидери — инициатива за подкрепа на стартиращи и разрастващи се предприятия (COM(2016) 733 final).

28 Съобщение на Комисията до Съвета, Европейския парламент, Европейския икономически и социален комитет и Комитета на регионите — „Мисли първо за малките!“ — „Small Business Act“ за Европа (COM(2008) 394 окончателен).

- **Правно основание**

Член 395 от Директивата за ДДС е единственото възможно правно основание.

- **Субсидиарност (при неизключителна компетентност)**

Предвид разпоредбата от Директивата за ДДС, на която се основава, предложението е от изключителната компетентност на Европейския съюз. Съответно принципът на субсидиарност не се прилага.

- **Пропорционалност**

Решението се отнася до предоставяне на разрешение на държава членка по нейно искане и не представлява задължение.

Предвид ограничения обхват на дерогацията специалната мярка е пропорционална на поставената цел, а именно — да се опрости събирането на данъка за малките данъчно задължени лица и за данъчната администрация.

- **Избор на инструмент**

Предложеният инструмент е решение за изпълнение на Съвета.

Съгласно член 395 от Директивата за ДДС дерогация от общите правила за ДДС е възможна единствено след разрешение на Съвета, действащ с единодушие по предложение на Комисията. Решение за изпълнение на Съвета е най-подходящият инструмент, тъй като негов адресат може да бъде отделна държава членка.

3. РЕЗУЛТАТИ ОТ ПОСЛЕДВАЩИТЕ ОЦЕНКИ, КОНСУЛТАЦИИТЕ СЪС ЗАИНТЕРЕСОВАНИТЕ СТРАНИ И ОЦЕНКИТЕ НА ВЪЗДЕЙСТВИЕТО

- **Консултации със заинтересованите страни**

Не беше проведена консултация със заинтересованите страни. Настоящото предложение се основава на искане, отправено от Италия, и се отнася само до тази конкретна държава членка.

- **Събиране и използване на експертни становища**

Не бяха необходими външни експертни становища.

- **Оценка на въздействието**

Предложението за решение за изпълнение на Съвета има за цел удължаване на срока на мярка за опростяване, с която се премахва голяма част от свързаните с ДДС задължения за предприятията с годишен оборот, не по-висок от 65 000 EUR. Това би могло да има положително въздействие върху намаляването на административната тежест за приблизително 1 332 000 малки предприятия (25 % от данъчно задължените лица, които потенциално имат право да се възползват от мярката) през 2017 г., както и за данъчната администрация. За данъчно задължените лица тази мярка за дерогация е и ще продължи да бъде незадължителна. Данъчно задължените лица все така ще имат право да изберат да прилагат общия режим за ДДС в съответствие с член 290 от Директива 2006/112/ЕО. Отражението върху бюджета, изразено в приходи от ДДС за 2019 г., се оценява от Италия на 385,7 милиона евро, което се счита за пренебрежимо малко.

- **Основни права**

Предложението няма никакво отражение върху защитата на основните права.

4. ОТРАЖЕНИЕ ВЪРХУ БЮДЖЕТА

Предложението няма да има отрицателно отражение върху бюджета на ЕС, тъй като Италия ще изчисли съответната компенсация в съответствие с член 6 от Регламент (ЕИО, Евратом) № 1553/89 на Съвета.

2020/0048 (NLE)

Предложение за

РЕШЕНИЕ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ НА СЪВЕТА

за даване на разрешение на Италия да прилага специална мярка за дерогация от член 285 от Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 г. относно общата система на данъка върху добавената стойност[29], и по-специално член 395, параграф 1, първа алинея от нея,

като взе предвид предложението на Европейската комисия,

като имат предвид, че:

(1) Съгласно член 285, първа алинея от Директива 2006/112/ЕО държавите членки, които не са упражнили възможността за избор по член 14 от Директива 67/228/ЕИО на Съвета[30], могат да освободят от данък върху добавената стойност (ДДС) данъчно задължените лица, чийто годишен оборот е не по-висок от 5000 EUR или тяхната равностойност в националната валута.

(2) С Решение 2008/737/ЕО на Съвета[31] бе дадено разрешение на Италия да прилага специална мярка за дерогация от член 285 от Директива 2006/112/ЕО („мярката за дерогация“), за да освободи от ДДС данъчно задължените лица, чийто годишен оборот е не по-висок от 30 000 EUR. Разрешението за мярката за дерогация беше дадено със срок до 31 декември 2010 г.

(3) С Решение за изпълнение 2010/688/ЕС на Съвета[32] беше разрешено на Италия да продължи да прилага мярката за дерогация до 31 декември 2013 г.

(4) С Решение за изпълнение 2013/678/ЕС на Съвета[33] беше разрешено на Италия да продължи да прилага мярката за дерогация до 31 декември 2016 г. Прагът за годишния оборот беше увеличен на 65 000 EUR.

---

29 ОВ L 347, 11.12.2006 г., стр. 1.

30 Втора директива 67/228/ЕИО на Съвета от 11 април 1967 г. за хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота — структура и процедури за прилагане на общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ 71, 14.4.1967 г., стр. 1303/67).

31 Решение 2008/737/ЕО на Съвета от 15 септември 2008 г. относно даване на разрешение на Италианската република да въведе мярка за дерогация от член 285 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 249, 18.9.2008 г., стр. 13).

32 Решение за изпълнение 2010/688/ЕС на Съвета от 15 октомври 2010 г. за даване на разрешение на Италианската република да продължи да прилага специална мярка за дерогация от член 285 от Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 294, 12.11.2010 г., стр. 12).

(5) С Решение за изпълнение (ЕС) 2016/1988 на Съвета[34] срокът на действие на разрешението за прилагане на мярката за дерогация беше удължен до 31 декември 2019 г. или до влизането в сила на директива за изменение на членове 281—294 от Директива 2006/112/ЕО, уреждащи специалния режим за малките предприятия, в зависимост от това коя дата настъпи по-рано. На 18 февруари 2020 г. Съветът прие Директива (ЕС) 2020/285[35] за изменение на членове 281—294 от Директива 2006/112/ЕО по отношение на специалния режим за малките предприятия.

(6) С писмо, заведено в Комисията на 26 юли 2019 г., Италия поиска разрешение да продължи да прилага мярката за дерогация след 31 декември 2019 г. и същевременно да увеличи прага и обхвата на освобождаването.

(7) С писмо от 20 септември 2019 г. Комисията информира останалите държави членки в съответствие с член 395, параграф 2, втора алинея от Директива 2006/112/ЕО за искането, отправено от Италия. С писмо от 23 септември 2019 г. Комисията уведоми Италия, че разполага с цялата необходима информация, за да разгледа искането.

(8) Италия промени искането си с писмо, заведено в Комисията на 5 декември 2019 г., в което поиска единствено разрешение да продължи да прилага мярката за дерогация до 31 декември 2024 г.

(9) С писмо от 10 декември 2019 г. Комисията информира останалите държави членки в съответствие с член 395, параграф 2, втора алинея от Директива 2006/112/ЕО за редактираното искане на Италия. С писмо от 11 декември 2019 г. Комисията уведоми Италия, че разполага с цялата необходима информация, за да разгледа редактираното искане.

(10) Според предоставената от Италия информация мотивите за мярката за дерогация остават като цяло непроменени. Мярката за дерогация намалява административната тежест и разходите за спазване на изискванията за малките предприятия и за данъчните органи и следователно спомага да се опрости процедурата за събиране на ДДС.

(11) За данъчно задължените лица тази мярка за дерогация е и ще продължи да бъде незадължителна. Данъчно задължените лица все така ще имат право да изберат да прилагат общия режим за ДДС в съответствие с член 290 от Директива 2006/112/ЕО.

---

[33] Решение за изпълнение 2013/678/ЕС на Съвета от 15 ноември 2013 г. за даване на разрешение на Италианската република да продължи да прилага специална мярка за дерогация от член 285 от Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 316, 27.11.2013 г., стр. 35).

[34] Решение за изпълнение (ЕС) 2016/1988 на Съвета от 8 ноември 2016 г. за изменение на Решение за изпълнение 2013/678/ЕС за даване на разрешение на Италианската република да продължи да прилага специална мярка за дерогация от член 285 от Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 306, 15.11.2016 г., стр. 11).

[35] Директива (ЕС) 2020/285 на Съвета от 18 февруари 2020 г. за изменение на Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност по отношение на специалния режим за малките предприятия и Регламент (ЕС) № 904/2010 относно административното сътрудничество и обмена на информация за целите на наблюдението на правилното прилагане на специалния режим за малките предприятия (ОВ L 62, 2.3.2020 г., стр. 13).

(12) Съгласно предоставената от Италия информация мярката за дерогация ще има само незначително въздействие върху общия размер на данъчните приходи на Италия, събирани на етапа на крайното потребление.

(13) Мярката за дерогация няма да окаже отрицателно въздействие върху собствените ресурси на Съюза, формирани от ДДС, тъй като Италия ще извърши изчисление на компенсацията в съответствие с член 6 от Регламент (ЕИО, Евратом) № 1553/89 на Съвета[36].

(14) Като се има предвид потенциалното положително въздействие на мярката за дерогация върху намаляването на административната тежест и разходите за спазване на изискванията за малките предприятия и за данъчните органи, както и липсата на значително въздействие върху общите генерирани приходи от ДДС, на Италия следва да бъде разрешено да прилага мярката за дерогация за допълнителен период.

(15) Разрешението да се прилага мярката за дерогация следва да бъде ограничено във времето. Ограничението във времето следва да бъде достатъчно, за да позволи да бъдат оценени ефективността и целесъобразността на прага. Освен това в съответствие с Директива (ЕС) 2020/285 държавите членки трябва да приемат и публикуват до 31 декември 2024 г. законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с член 1 от тази директива и да започнат да прилагат посочените разпоредби от 1 януари 2025 г. Поради това е целесъобразно на Италия да се разреши да прилага мярката за дерогация до 31 декември 2024 г.,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Чрез дерогация от член 285 от Директива 2006/112/ЕО се разрешава на Италия да освободи от ДДС данъчно задължените лица, чийто годишен оборот е не по-висок от 65 000 EUR.

Италия може да увеличи посочения праг, за да запази ефекта на освобождаването от данъка в реална стойност.

Член 2

Настоящото решение се прилага до 31 декември 2024 г.

[36] Регламент (ЕИО, Евратом) № 1553/89 на Съвета от 29 май 1989 г. за окончателни унифицирани схеми за събирането на собствените ресурси, набирани от данък добавена стойност (ОВ L 155, 7.6.1989 г., стр. 9).

Член 3

Адресат на настоящото решение е Италианската република.

Съставено в Брюксел на […] година.

За Съвета
Председател